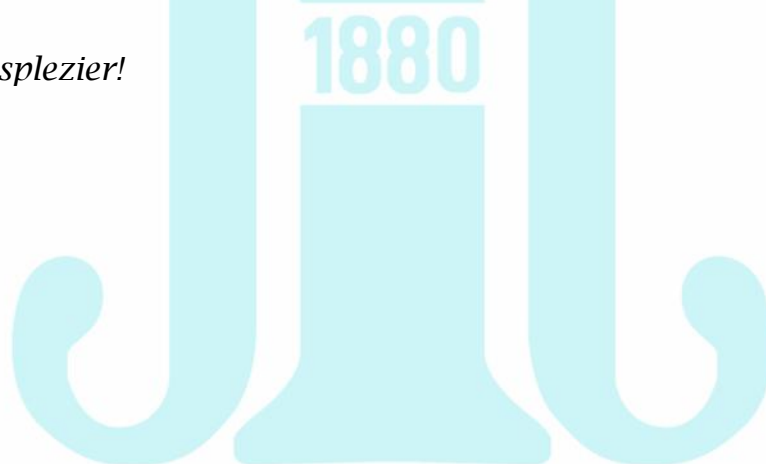

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

KOFFIE VERKEERD

Toneelspel in vier bedrijven

door

1880

Raymond Willems

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2004

Nr.2831

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *KOFFIE VERKEERD* op te voeren moet de naam van auteur *RAYMOND WILLEMS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2004/0220/026
ISBN 978-90-385- 08719

© 2004 Toneelfonds J. Janssens/Raymond Willems
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4 dames – 4 heren)

FREULE CLAIRE DE HAESBROUCKE

AUGUST, vriend van Claire

SAARTJE; de huishoudster

SONJA, vermeende nicht van de freule (Sofie)

DOKTER

POLITIEMAN 1

POLITIEMAN 2

SONJA 2, de echte nicht van de freule

DECOR

De salon in het huis van freule Claire. Aankleding naar inzicht en middelen.
Achteraan grote buffetkast met laden.

KORTE INHOUD

Freule Claire nodigt haar financieel berooide nicht Sonja uit in haar afgelegen villa. De huishoudster is daar absoluut niet over te spreken. Ze vreest haar vertrouwensrelatie met freule te verliezen. Ook August, raadsman en vriend van Claire, heeft daar, na een zeer eigenaardige ervaring, grote moeite mee. Nicht Sonja gebruikt nochtans al haar charmes om August van mening te doen veranderen. De freule komt tussen drie vuren terecht. De rust in huis raakt hopeloos zoek. Zelfs een heerlijke kop koffie verkeerd smaakt bitter... tot er nog een nicht opduikt en alle vragen een antwoord krijgen.
Het stuk speelt in de salon van freule Claire.

EERSTE BEDRIJF

(Meid (Saartje) laat freule voorgaan bij het binnenkomen. Ze is zeer opgewonden)

SAARTJE : Ik begrijp er geen snars van.

FREULE : *(Sussend)* Omdat jij het ingewikkelder maakt dan het is.

SAARTJE : En ik vind het jammer.

FREULE : *(Nog steeds verzoenend)* Jammer? Ik kan je niet volgen hoor.

SAARTJE : Die belangrijke beslissing nemen zonder met mij te praten. Eventjes raad houden kon dat niet?

FREULE : *(Zeer verbaasd)* Had ik jou moeten raadplegen?

SAARTJE : Ik verwachtte dat wel, ja.

FREULE : Dan verschillen we van mening.

SAARTJE : Jij vindt het volkomen normaal mij, zo maar, opzij te schuiven voor een ander?

FREULE : Jou opzij schuiven?

SAARTJE : *(Pruilend)* Je wilt me niet begrijpen.

FREULE : Jou niet begrijpen? Ik begrijp je volkomen maar ik zie niet in waar ik verkeerd was.

SAARTJE : *(Bindt een beetje in en tapt uit een ander vaatje)* Een verpleegster; Je hebt geen verpleegster nodig. Ik heb jou altijd goed verzorgd, of niet soms ?

FREULE : Klaag ik?

SAARTJE : Waarom moet een ander dan mijn baan overnemen?

FREULE : In Gods naam begrijp me dan. Er is geen sprake van verplegen. Ik heb het woord "verpleegster" niet eens in de mond genomen.

SAARTJE : Je zegt, er komt iemand bij in huis. Ben ik versleten, kan ik mijn werk niet meer aan misschien? Er moet me niemand voor de voor de voeten lopen.

FREULE : *(Geduldig)* Kom van je paard. Je bent over je toeren. Straks zeg je dingen waar je spijt van krijgt. Je staat te bibberen op je benen.

SAARTJE : *(Veegt een traan weg)* 't Is zo. Ik loop mezelf voorbij.

FREULE : Dat klinkt al beter en hou er nu mee op, ja?

SAARTJE : (*Veegt nog eens en herpakt zich*) Ik ben kalm.

FREULE : Goed. Kom, zet je. Ik leg het nog eens uit. Het is niet eenvoudig. Ik ben het slachtoffer geworden van omstandigheden.

SAARTJE : (*Ongerust*) Slachtoffer? Hoe bedoel je?

FREULE : Luister. Ik heb een nicht in Rotterdam.

SAARTJE : Een nieuwjaarskaart met "beste wensen" met een paar woorden commentaar van jou is alles wat ik weet

FREULE : (*Was even weggedroomd*) Ja. Jammer, jammer. We zijn helemaal van elkaar vervreemd. Ik had het niet zo mogen laten escaleren. Ik had kunnen toegeven.

SAARTJE : Zij moest respect hebben voor jou. Als jongste van de twee.

FREULE : Jonger ja en koppiger.

SAARTJE : Nog koppiger? Kan dat?

FREULE : Ja, dat kan. Over de erfenis van een kleinigheid kregen we woorden. We gingen elkaar negeren. Later verhuisde ze met haar echtgenoot naar Rotterdam. Ja, de tijd vliegt. Zij liet niets meer van zich horen. Ik kende geen adres en ik was te koppig om het te zoeken. Voor je het beseft worden weken, maanden en maanden jaren.

SAARTJE : Jou blijven negeren had ze niet mogen doen.

FREULE : Ik weet het. En dat wij de twee laatste De haesebroucks zijn maakt het pas zelig. Had ik toch maar de eerste stap gezet.

SAARTJE : Weet je nu hoe het met haar gesteld is?

FREULE : (*Voorzichtig*) Nicht Sonja had veel tegenslag. Gevaarlijke risico's met geld genomen. Eigendommen verkocht op het verkeerde moment. Slechte raad gekregen. Haar vermogen stilaan kwijt gespeeld.

SAARTJE : Aha, daar wringt haar schoen. Daarom is ze tot inkeer gekomen. Ja ja ik snap het.

FREULE : Voor enkele dagen kreeg ik een brief waarin ze alles vertelt. Dat ze in de rats zit. Dat ze geen uitweg vindt en voor enorme problemen staat.

SAARTJE : (*Spottend*) ...die niet onoverkomelijk zijn. Nicht, freule Claire De haesebroucke, zal wel bijspringen. In ruil voor haar jaarlijkse nieuwjaarskaart ben je dat verplicht.

FREULE : Spot er niet mee. Ik moet haar helpen. Adellijke families laten elkaar niet in

de steek. (*Enig overwegen. Dan, beslist*) Daarom; ze komt hier wonen tot haar ergste zorgen voorbij zijn.

SAARTJE : Zo kom ik in de zorgen.

FREULE : Redelijk blijven. Nicht Sonja behelpt zich zelf wel.

SAARTJE : Voor zichzelf zorgen? Ja, daar is een overvloed aan bewijzen van.

FREULE : Het kan niet anders. De familie...

SAARTJE : ...koppig ja, inderdaad, die familiekwaa!

FREULE : Gisteren telefoneerde ze. Het wordt echt dringend.

SAARTJE : Die historie is dus al een tijdje bezig. Bedankt voor je vertrouwen.

FREULE : (*Een beetje kortaf*) Saartje, begin niet opnieuw.

SAARTJE : Goed, ik zwijg. Jij bent de baas maar aan één baas heb ik genoeg.

FREULE : Geduld hebben en water bij de wijn doen, is alles wat ik vraag.

SAARTJE : Dat vreemd mens krijgt geen kans op mijn kop te zitten.

FREULE : (*Ondertussen af. Berispand*) Niet zo bazig, Saartje, niet zo dwars. (*Vermanend*) Dat vreemd mens is mijn nicht. (*Komt nog even terug*) Lucht de logeerkamer en kijk of daar alles gereed is. En zet alsjeblieft niet zo'n zorgelijk gezicht. We slaan er ons samen doorheen. (*Af*)

SAARTJE : Zo begint het: de logeerkamer luchten. Je moet niet helderziend zijn om te weten hoe het eindigt. Een meid is en blijft een voetveeg. Jaren trouwe dienst veranderen daar niets aan. (*Even stilte*) Ze krijgen me niet klein. Mij niet .

AUGUST : (*Al pratend op. Maak er een spelletje van. Gemaakt dramatisch*) En, schoonheid, waar is die glimlach van jou die mijn ziel verblijdt? Jij zon in mijn zorgelijke dagen. (*Met een kleine knuffel*) Kom bij me en verwarm mijn ziel. (*Houdt haar nu op armlengte al is er enige tegenstand*) Laat zien. (*Volgt met zijn vinger*) Héla, die rimpels zijn nieuw. Mooiste bloem uit mijn tuin, jij verslenst! (*Haalt haar weer aan maar er wordt tegengestribbeld*)

SAARTJE : Is het nu genoeg, ja? Ik heb andere dingen om mijn hoofd dan jouw onnozele praatjes.

AUGUST : Problemen? Laat horen. Ik doe de mist optrekken. Een groot vuur zal ik branden en de kilte van je hart verdrijven.

SAARTJE : Hou op zeg ik je. Je werkt me op de zenuwen en die krijgen het al hard genoeg te verduren.

AUGUST : Toe vooruit, serieus, wat scheelt er? Vertel, het zal je opluchten. Je weet, bij mij kun je alles kwijt. (*Zit breed uit in een zetel*) Het dagelijkse kopje koffie? Het borreltje?

SAARTJE : Ik heb werk zat. Er is geen tijd voor een borrel en nog minder voor zinloze praatjes.

AUGUST : (*Teleurgesteld*) Geen borrel, geen koffie. Zeg eens, wat is hier loos?

SAARTJE : Binnenkort worden koffie, borrel en leuke babbel helemaal afgeschaft..

AUGUST : (*Dramatisch*) Zeg dat het niet waar is. Je meent het niet. Mijn leven is om zeep; geen borrel, geen koffie, geen leuke babbel?

SAARTJE : (*Verveeld*) Die toon van jou. Doe normaal.

AUGUST : Je klopt op mijn kop. Je trapt een buil in mijn ziel en ik mag niet dramatisch zijn? Vooruit, draai je mes nog eens om in mijn hart. Zeg me wat er scheelt.

SAARTJE : De nicht van de freule komt hier wonen.

AUGUST : (*Hoogst verbaasd*) Nicht? Versta ik je goed? Wie komt hier inwonen?.

SAARTJE : Een berooide nicht.

AUGUST : (*Recht en ijsberend*) Een berooide nicht. Hoe? Wanneer? Waarom?

SAARTJE : Maak me niet nog zenuwachtiger met je getrippel. De freule vindt het haar adellijke plicht om een vanuit het niets opgedoken en totaal aan de grond geraakte nicht hulp en onderdak te bieden.

AUGUST : Ze komt hier wonen? Definitief?

SAARTJE : Daar lijkt het op.

AUGUST : Heeft Claire een nicht?

SAARTJE : In Rotterdam.

AUGUST : Oei, een Hollandse? Hoe heet dat mens?

SAARTJE : Weet ik niet.

AUGUST : Onmogelijk. Als Claire een nicht heeft moet jij haar naam kennen. Ik zou die trouwens ook moeten weten. Is het een De haesebroucke?

SAARTJE : Blijkbaar.

AUGUST : Haar voornaam?

SAARTJE : Sonja. "Gelukkig nieuwjaar van uw nicht Sonja", zo stond ieder jaar op haar nieuwjaarskaart.

AUGUST : En verder niets?

SAARTJE : *(Nadrukkelijk)* "Gelukkig nieuwjaar van uw nicht Sonja."

AUGUST : Nooit van gehoord. Ken ik niet. Nooit gezien. Wat weet je nog meer r?

SAARTJE : Ze is haar familiebezit kwijtgespeeld.

(De freule komt op)

AUGUST : *(Denkt erover na)* Rotterdam, Sonja, failliet? Dat is nog eens wat. Hoogst merkwaardig.

FREULE : Dag August. *(Tegen Saartje)* Meneer August zijn borrel vergeten? *(Tegen August)* Jij weet er al van? *(Tegen Saartje)* Zwijgen is toch moeilijk hé?

AUGUST : Wanneer zien we dat mens?

FREULE : Ze kan er straks zijn.

AUGUST : Vandaag ?

SAARTJE : Zie je wel.

FREULE : Haar taxi is onderweg.

SAARTJE : Platzak en per taxi reizen. *(Tegen August)* Duidelijk wie de geldschieder is.

FREULE : *(Tegen Saartje)* Jij bent op je tenen getrapt maar...

AUGUST : *(Voor zich)* Helemaal ongelijk heeft ze niet. .

SAARTJE : *(Pruilt)* Ik zwijg. Het zijn mijn zaken niet, ik weet het.

FREULE : *(Kortaangebonden)* Nu ben je op de goede weg. Houden zo. De logeerkamer, is die klaar?

SAARTJE : *(Snapt de hint)* Ik maak er werk van.

AUGUST : *(Recht)* Als er dan toch geen koffie is.

(Saartje af)

FREULE : Ach ja, die borrel. Sonja, waarom krijgt meneer August zijn borreltje niet?

SAARTJE : *(Terug op. Maakt werk van die borrel. Ondertussen)*

AUGUST : Is die nicht van jou werkelijk zo berooid?

(Saartje knikt hevig ja)

FREULE : Ze heeft nogal wat bagage, daarom die taxi.

(Saartje zucht luid wat wordt opgemerkt door de Freule en August)

Saartje, niet opnieuw. Bah, dat dramatisch zuchten.

AUGUST : Zit ze helemaal aan de grond of heb ik het mis?

SAARTJE : Ja ja.

AUGUST : *(Schudt bedenkelijk het hoofd en geeft Saartje teken dat ze beter opkrast)*

(Saartje haastig af)

Ben je niet te vlug? Is het zo dringend? Ik mocht op voorhand niets weten? Samen hadden we een betere oplossing gevonden.

FREULE : Ze klonk aan de telefoon zo hartverscheurend hopeloos, zo angstwekkende eenzaam... zo ... Geloof me nu maar, ze zit diep in de put.

AUGUST : *(Vermanend)* Jouw hart van koekenbrood speelde je al eens parten. Waarom, in godsnaam, geen overleg? Is het werkelijk allemaal zo erg? Zo dringend? Zo hopeloos? Voor mij zit er een reukje aan die grote haast. Heeft zij zo sterk aangedrongen? Moest het zo vlug? Dat kan toch niet.

FREULE : *(Begint te twifelen)* Denk jij dat ze liegt?

AUGUST : Mijn beste, toen die pater, die geen pater was maar een ordinaire oplichter, jou met zijn mooie praatjes een pak geld aftroggelde, was je daar maanden ziek van. Al vergeten?

FREULE : *(Koppig)* Sonja is familie. Ik moet haar helpen.

AUGUST : Als.. als er hulp nodig is. Dan, ja. Zijn daar bewijzen van?

FREULE : Bewijzen, bewijzen. Ik ben haar rechter niet.

AUGUST : *(Mompelend)* Misschien komt dat nog.

FREULE : *(Heeft toch iets verstaan)* Wat mompel je?

AUGUST : Meestal ben ik bedachtzamer, dat weet je best. Zeker als er geld mee gemoeid is ben ik dubbel voorzichtig.

FREULE : En ik ben niet voorzichtig?

AUGUST : Onvoorzichtig en voortvarend.

FREULE : (*Ongemakkelijk*) Het gaat ook allemaal zo vlug.

AUGUST : Te vlug en misschien is dat wel een deel van het hele opzet.

FREULE : Zie jij dan een complot? Hoe kom je erbij? Je gaat wel heel ver in je verdachtmakingen. Jij hebt ook geen bewijzen.

AUGUST : Geen bewijzen wel twijfels in overvloed.

FREULE : (*Gelaten*) Het is te laat. Sonja is onderweg.

AUGUST : Te laat, mogelijk, maar niet definitief. Trouwens, denk eraan: haar problemen zijn de jouwe niet.

FREULE : Bedankt voor je goeie raad. Ik apprecieer dat.

AUGUST : Je meent het.

FREULE : Natuurlijk meen ik dat. Een man als jij, wijs, altijd goedgeluimd en (*met een vlugge aai*) ...lief. Daar heeft een mens wat aan.

AUGUST : (*Zoekt lichamelijke toenadering*) Lief, lief, het zal me wat. Ik hoop al zolang.

FREULE : (*Met de glimlach*) Ja, zeg het eens, waar hoop je op?

AUGUST : (*Grijpt de hand van de freule. Zelfde spel als daarstraks met Saartje. Is het gemeend of niet?*) Dat mijn droom werkelijkheid mag worden.

FREULE : Jouw droom?

AUGUST : Hou je niet van den domme. Doe niet alsof je niet weet wat ik bedoel. (*Wanhopig*) Dat er zulke kille, harteloze en onromantische mensen bestaan.

FREULE : Heb je het over mij?

AUGUST : Besef je wat je voor mij betekent? Jouw lichaam

FREULE : (*Is August ernstig?*) Elkaar iedere dag zien, samen praten over alles en nog wat, een soupetje, een gezellig terrasje. Ik zou het niet willen missen.

AUGUST : Ik ook niet. Zeker niet.

FREULE : Dus goeie vriend, wat ontbreekt er nog?

AUGUST : Toiletjes, schilderijen, boeken, muziek, 't is toch onze hele wereld niet? (*Windt zich op*) Claire, versta me, alsjeblieft, versta me. Ik ben een man, jij bent een vrouw...en dus...

FREULE : (*Met een glimlach*) Geef toe, je kan verbazend intelligent uit de hoek komen; jij bent een man, ik ben een vrouw. Hoogst intelligent.

AUGUST : Ik snap langzamerhand waarom er in het aards paradijs een slang nodig was

om Eva in de appel te doen bijten. Verdorie, kinderen van tien zijn meer begaan met seks.

FREULE : *(Een beetje van haar apropos)* Seks? We zijn geen tieners, wij zijn volwassen mensen. Moeten we het hebben over seks?

AUGUST : *(In wanhoop)* Jij! Jij!

FREULE : *(Met onbegrip)* Wat is er mis met je, beste vriend? Wat doe ik verkeerd?

AUGUST : Met mij is niets mis. Met jou draait alles vierkant. Als je bedoelt met “verkeerd” doen, doen wat ik fijn zou vinden, dan hoop ik dat je zo vlug mogelijk in zonde gaat leven en dat we samen erg verkeerde dingen gaan doen. Claire, je drijft me werkelijk tot het uiterste. Je maakt me uitzinnig. *(Neemt Claire kordaat in zijn armen. Zij verweert zich)*

FREULE : August, niet opdringerig worden.

AUGUST : *(Zoekt naar een kus)* Een kus of ik doe een ongeluk.

FREULE : *(Weert af)* Nu zeker niet. Mijn hoofd staat niet naar kusjes.

AUGUST : *(Blijft aandringen)* Het is bij jou nooit het geschikte moment. Sla toch eens één keer je armen om me heen. Neem eens één keer mijn hoofd in je handen. Komaan, doe je ogen dicht en.. kus me.

SAARTJE : *(Op)* Hengelen naar kusjes, daar kent meneer August wat van, is het niet?

(Er stopt een auto. Deuren klappen dicht. De bel gaat)

AUGUST : *(Tegen Saartje)* Jij weet je moment te kiezen.

FREULE : *(Gelukkig verlost. Lachend)* Ik word goed bewaakt.

AUGUST : Té goed.

FREULE : Geduld, August. Geduld, jongen.

SAARTJE : Ooit komt het er nog van. De aanhouder wint. Ik vermoed dat “mevrouw platzak” er is. *(Af)*

FREULE : Saartje!

AUGUST : *(Heeft het over de meid)* Ze blaast stoom af.

FREULE : *(Kordaat)* Inbinden en beleefd blijven, dat verwacht ik van haar.

(Saartje en Sonja op. Sonja is pas binnen of wipt alweer naar buiten tot

verbazing van Freule, August en Saartje)

AUGUST : Oeps.

FREULE : *(Tegen Saartje. Verbaasd)* Wat? Waarom? Heeft ze ...?

SAARTJE : *(Kalm)* Peper in haar gat.

FREULE : Saartje, alsjeblief.

SONJA : *(Op.Tegen niemand in het bijzonder)* De chauffeur van de taxi. Betalen! Geld.

FREULE : *(Rustig)* Saartje, betaal die man.

(Saartje haalt geld uit een lade van de zilverkast en gaat af)

SONJA : Mijn koffers? In de vestibule?

FREULE : Dag, Sonja. Blij je te zien. Dit is mijn vriend August.

AUGUST : *(Knorrig)* Vriend, vriend. Ben ik je vriend?

(Er worden handen gedrukt. Er wordt gekust. Ondertussen)

FREULE : De reis? Goed verlopen?

AUGUST : De weg gevonden? Niet moeten zoeken?

SONJA : Mijn koffers?

FREULE : Later. Daar is geen haast bij.

AUGUST : *(Mompelt)* Ook nog niet betaald misschien?

SONJA : Zoeken? Absoluut niet.

FREULE : Je herinnert je de weg van in je kindertijd hé?

SONJA : Alsof ik nooit weg ben geweest. De beuk met de dikke tak waaraan de tuinman een schommel maakte, de grote vijver omzoomd met rozen, de plantenkas, alles is nog net als vroeger.

FREULE : Je gaat je vlug thuis voelen, fijn.

SONJA : *(Gretig)* Denk je? Zou het kunnen? Zalig zal dat zijn.

SAARTJE : *(Op. Legt overschot van geld terug en toont betalingsbewijs aan Freule)*
 Veel geld. Verdikkeme veel geld. Ik schrok me een aap toen ik de taximeter zag.

FREULE : (*Wuift het betalingsbewijs weg. Stilletjes tegen Saartje*) Laat dat.

SONJA : De mooiste dag van mijn leven. (*Vliegt plots en onverwacht de verbouwereerde freule om de hals*)

FREULE : Niet zo onstuimig.

AUGUST : Claire wordt niet graag gekust..

SAARTJE : (*Tegen August*) Een sprinkhaan.

AUGUST : Ssst!

SONJA : (*Snottert*) Zoveel goedheid verdien ik niet.

SAARTJE : (*Tegen August*) Dat beseft ze dan toch.

AUGUST : (*Tegen Saartje*) Krokodillentranen. (*Tegen Sonja*) De eer van de familie is je redding.

SAARTJE : (*Tegen freule*) Die prachtige nieuwjaarskaarten deden de deur dicht. Echte juweeltjes.

SONJA : (*Nog steeds in tranen*) Mijn Alfred zo jong gestorven.

SAARTJE : (*Tegen August*) Onder de voet gelopen.

SONJA : Lange slepende ziekte. Enorme kosten gemaakt. In Parijs geopereerd. De beste dokters van Europa geconsulteerd.

FREULE : Rustig maar. Achterom kijken helpt niet.

AUGUST : (*Tegen freule*) Toch wel. Slechte ervaringen onthouden is leerrijk.

FREULE : (*Tegen August en Saartje*) Wil je de koffers van Sonja naar de logeerkamer te brengen?

AUGUST : Ik? Je weet; mijn rug...

SONJA : Er is maar eentje bij die een tikkeltje zwaarder is.

SAARTJE : (*Tegen August*) Die met haar kleingeld. Kom, laat je goed hart zien. Help me een handje.

AUGUST : (*Tegen Saartje*) Ik ga mee maar reken niet té veel op mijn hulp.

SAARTJE : (*Plagerig*) Wedden dat je mij boven op de trap staat op te wachten als ik je een kusje beloof?

FREULE : (*Lachend*) Vooruit, August, van deze gelegenheid profiteren, je wordt zo graag gekust.

AUGUST : (*Gepikeerd*) Niet zwanzen, jij. Dat is mijn privilege. (*Tegen Saartje*) Die koffers zo vlug mogelijk terug naar beneden dragen, daar hoop ik op.

(Saartje en August af)

FREULE : Zo, eventjes alleen.

SONJA : Wat een enorm geluk dat ik bij jou terecht kan.

FREULE : Ik hoop dat ik weet waar ik aan begin.

SONJA : Oh maar, je gaat minder last van me hebben dan van een zuchtje wind.

FREULE : Je zegt daar zowat. We staan allebei voor een avontuur. Ik ben een rustig leventje in mijn eentje gewoon, jij...

SONJA : Dat blijft zo. Je zal niet merken dat ik er ben.

(Er klinkt een gillette, een onschuldige vloek en nog meer gestommel)

(Luistert) Is het zo'n vrouwenversierder? Kreeg hij die meid te pakken?

FREULE : Neen neen. Kwaad zit er niet in. Het is een allerbeste man. Waren alle mannen maar zo. Eén van de twee gestruikeld of zo iets ... het doet er niet toe. We komen er wel achter. August zal...

SONJA : Een allerbeste man? Tot je ze uit het oog verliest dan zijn mannen niet meer zo geweldig. Leer ze mij niet kennen. Mijn Alfred... Mijn koffers zijn toch in betrouwbare handen hoop ik? Die meid is de snuggerste niet heb ik de indruk. Waarschijnlijk niet eens bekwaam koffers naar boven te dragen.

FREULE : Een prima huishoudster die Saar van mij.

(Er wordt gelachen en gefezeld)

(Gerustgesteld) Zie je wel. Het zal zo erg niet zijn.

SONJA : Kent die meid van jou de finesses van een adellijk leven? Dat betwijfel ik. Zo ziet ze er niet uit. Let op. Ze zal van mij veel kunnen leren.

FREULE : Vergeet het. Saartje loopt nu al op de toppen van haar tenen van zenuwachtigheid. Zij heeft haar manier van werken. Blijf daar af of we krijgen gegarandeerd herrie.

SONJA : *(Minachtend)* Een meid! Meiden zijn er bij bosjes.

FREULE : (*Heeft het daar moeilijk mee*) Neen maar

(*August en Saartje op*)

AUGUST : (*Helemaal buiten adem*) Wat een gezwoeg.

SAARTJE : (*Gezwind*) De pakezels terug op post.

AUGUST : Maar al bij al, toevallig, een heel prettige opdracht.

SAARTJE : Die ik voor geen geld ter wereld wilde missen.

SONJA : (*Tegen freule*) Dus toch. Je ziet, ik heb gelijk. Een mannenverslinder ook nog.

SAARTJE : Bedankt voor het compliment.

AUGUST : Een prettige, bijzonder leerrijke opdracht. Die kus was...

FREULE : (*Lachend*) Heeft Saartje haar belofte gehouden?

SAARTJE : Dat... verklap ik niet.

SONJA : Dus toch. Wat een ordinair mens.

AUGUST : (*Geheimzinnig*) Wij hadden andere dingen om ons hoofd.

SAARTJE : (*Nadrukkelijk*) Belangrijker dingen.

SONJA : Belangrijker dan kussen? De koffers zijn op mijn kamer?

FREULE : Word je niet ongeduldig om jouw prachtige kamer te zien?

AUGUST : (*Tegen freule*) Jouw smaak om kamers in te richten is fenomenaal, schitterende ideetjes heb je erin verwerkt.. Het is een plaatje..

(*Sonja bekijkt het gezelschap de een na de ander. Twijfelt, zet een paar stappen naar de deur, komt erop terug maar verdwijnt uiteindelijk toch*)

SAARTJE : (*Met een zucht*) Eindelijk.

AUGUST : Geen pretje die dame.

FREULE : Nooit voortgaan op een eerste indruk.

AUGUST : Hoe je het ook bekijkt ze is...

SAARTJE : Te goed is om haar eigen koffers te dragen...

AUGUST : Maar we zijn heel wat wijzer geworden.

FREULE : Iets geleerd door koffers naar boven te sleuren?

SAARTJE : Enorm veel bijgeleerd. Ik ga aan het werk.